

JAUME BARTUMEU CASSANY
 President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Mantenir la pressió fiscal és de justícia

No hi ha fiscalitat democràtica sense seguretat jurídica; i això reclamen els empresaris

Els progressistes parlem clar i diem que el funcionament de l'Estat no pot ser un llast per a l'economia i la ciutadania. Els serveis necessaris que demanen els ciutadans s'han de donar amb una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient. No es tracta de "gastar menys" sinó de "gastar millor" i obtenir el millor rendiment possible per cada euro invertit, seguint procediments públics i transparents, prioritjant la inversió que reverteixi directament en les empreses i l'economia del país.

Defensem una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient dels recursos públics amb l'objectiu de no augmentar la pressió fiscal.

Dimecres passat vaig assistir, a Barcelona, al Foro Fiscal 3.0. *La armonización del impuesto de sociedades en la Unión Europea*, que organitzava l'Institut d'Economia de Barcelona, de la Universitat de Barcelona, i la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País, que presideix Miquel Roca Junyent.

En la seva intervenció, el professor José María Duran va analitzar com els països de la UE han utilitzat la política tributària com a eina d'atracció de les empreses. "L'any 2000, el tipus nominal de l'impost de societats era d'un 32% de mitjana a la Unió Europea, i el 2016 ja se situava en un 23%." Segons l'investigador, els països més agressius en la seva estratègia d'atracció empresarial han estat els últims a incorporar-se a la Unió, que han situat l'impost per sota del 20%, men-

tre que els quinze primers estats membres segueixen gravant l'activitat empresarial entre el 25% i el 30%.

La Unió Europea té al davant el repte d'establir quins tractaments especials poden oferir als països per atraure les empreses sense alterar les normes del joc.

Per això era interessant ser a Barcelona, per seguir l'evolució europea en un àmbit, el de la fiscalitat, en el qual ens juguem el futur d'Andorra.

Els països fiscalment més agressius han sigut els últims a incorporar-se a la UE

El ministre de Finances voldria que les lleis s'apliquessin abans de votar-se

No es discuteix, ho va assenyalar Clemens Fuest, catedràtic de la Universitat de Munic, que els països petits puguem emprar una política fiscal que ens permeti ser competitius.

Tanmateix, la clau de volta de tot plegat és la seguretat jurídica: els empresaris i els professionals necessiten saber quines són les normes del joc. És a dir, quina és la fiscalitat que hom els aplicarà. I també tenir unes mínimes garanties que no es modificaran repetidament les normes de tributació.

La seguretat jurídica és indispensable si volem ser considerats un país seriós. Però el Govern de DA treballa tossudament en una altra direcció, generen dubtes que desconcerten i desencisen els empresaris i professionals del país i, paral·lelament, desenganyen els possibles inversors.

La Cambra de Comerç i la Confederació Empresarial Andorrana insten el Govern a preservar la seguretat jurídica. Però DA va a la seva.

La Constitució diu que la llei només pot disposar, és a dir aplicar-se, cap al futur, una volta hagi estat degudament aprovada pel Consell General, signada pels coprínceps i publicada al *Butlletí Oficial*. Però el ministre de Finances envia al Consell General textos que voldria que fossin d'aplicació abans de la votació de la llei.

I tampoc no ajuda gens a facilitar la vida empresarial i professional canviar les lleis repetidament, en funció dels suggeriments estrangers o, massa sovint també, després de comprovar pífies en textos adoptats precipitadament i sense voler escoltar advertiments de l'oposició.

És el cas de les exempcions a la llei de l'IGI que Toni Martí va voler establir per a Caldea i les estacions d'esquí. Vam advertir que aquell tracte de favor no beneficiaria pas els consumidors finals ni ajudaria a la reactivació de l'economia. I així va ser. Ara fan marxa enrere.

D'aquesta mala manera de fer en pateix tot el país.